

Statsrevisorernes bemærkninger.

Statsrevisorerne skal bemærke, at indholdet af nærværende beretning sammenholdt med den uregelmæssighed, der i alt for lang tid har præget postbesørgelsen inden for, til og fra det storkøbenhavnske område, må give anledning til meget alvorlige overvejelser. Ikke blot er bevillings- og forvaltningsretlige regler brudt, men elementære grundsætninger for forsvarlig økonomisk styring af en stor virksomhed er blevet tilsidesat med deraf følgende merforbrug.

Der kan være grund til indledningsvis at behandle den gentagne gange offentligt fremsatte påstand, at en væsentlig grund til vanskelighederne omkring postvæsenet skulle søges i dets placering i bevillingssystemet som statsvirksomhed. Beretningens indhold giver intet belæg for denne påstand. Det kan tværtimod hævdes, at bevillingsmyndighedernes indsats har haft en positiv effekt. På visse områder ville en mere energisk varetagelse af finansministeriets opgaver endda kunne have medført, at nogle af problemerne ikke var opstået.

Da generaldirektoratet i begyndelsen af halvfjerdserne traf den endelige beslutning om omfanget af postterminalprojektet og den deraf følgende centraliserede behandling af en særdeles væsentlig del af postmængden, traf man samtidig en beslutning, som måtte medføre omdannelse af et traditionsbundet etatsystem til en moderne, industrielt præget storvirksomhed med de styrings- og ledelsesproblemer, der er typisk for en sådan.

Uanset om dette har stået klart for ledelsen dengang, må man beklageligvis konstatere, at den enten har været for traditionsbunden til i tide at tage fat på den fornødne omstilling, eller ikke har haft det fornødne overblik. Det må understreges, at denne kritik ikke blot må rettes mod generaldirektørembedets skiftende indehavere, men også mod den personkreds, der her haft til opgave at bistå og rådgive generaldirektøren.

Nogle træk fra beretningen belyser dette. I pkt. 114-115 redegøres for overgangen til EDB i budget- og regnskabsfunktionen. Som anført af rigsrevisionen er beslutningen herom taget for sent. Det var allerede kort efter 1970 klart, at praktisk talt alle store virksomheder, såvel i den offentlige som i den private sektor, havde indført eller iværksat planlægning af EDB-systemer. Generaldirektoratet burde allerede da have gjort sig klart, at hurtig påbegyndelse af en grundig planlægning med påfølgende iværksættelse var nødvendig. Det bemærkes i øvrigt, at det er nødvendigt, at de i pkt. 141-150 rejste sikkerheds- og kontrolproblemer omkring EDB-systemet hurtigt løses.

I punkterne 33 og 67 er omtalt aktivitetsstigningers betydning for omkostningsforløbet, og at man her - også i forhandlinger mellem post- og telegrafvæsenet og finansministeriet - har benyttet en såkaldt »tommelfingerregel«, hvis dækning har vist sig at være utilstrækkelig. Det ville have været ønskeligt, om man - eventuelt på finansministeriets initiativ - på et langt tidligere tidspunkt havde foranlediget en undersøgelse svarende til det arbejde, der resulterede i rapporten af 27. februar 1981. Generaldirektoratets styring af personaleomkostningerne på grundlag af et på gennemsnitsbasis udregnet ressourceforbrug forekommer utilstrækkelig, og systemets funktion kan bedst karakteriseres ved en henvisning til de i tabelkommentarerne under punkt 161 beskrevne kritisable dispositioner og teknikergruppens i pkt. 176 refererede præcise vurderinger. De beskrevne forhold omkring gennemførelsen af de produktionsfremmende aftaler i postterminalen er af en sådan natur, at de personer, der har haft det overordnede ledelses- og tilsynsansvar, ikke har løst deres opgaver, jfr. pkt. 211-225 og 239. Det har været et hovedformål med denne beretning at opnå et overblik over ressourceforbrug og -styring. Det må derfor med tilfredshed noteres, at rigsrevisionen generelt fastslår, at det har været muligt i hovedtræk at få overensstemmelse mellem generaldirektoratets regnskabsmæssige forklaringer og revisionens kontrol. Desværre har denne vurdering måttet gives med et vist forbehold. I pkt. 80 anføres, at